

לעצמו העמוד הזה לתלות את שני שלי- טיו באמן כזה:

ערבית

אנגלית

עברית

כלומר: ערבית ואנגלית למעלה ויב- רית למטה ובנה: תירגא מטש כהכרו העמוד הנמצא באותו הרחוב ושואל אני: האמנם יש חוק במג'לה או דין משלהן ערוך אחר שעוד יתו די יקבע את שלטו העברי דוקא למטות? ואם עירכי הדין שלנו לא יגנו על כבוד שפתנו בכיתנו הלאומי—מי יגן עליה? נא למרשם את מכתבי זה למען ידע העורך פה—ג כי לא יעשה כזה בפסוקינו.

תלמידי סנאפן לו ממיד, א. כ. א. מ. ג. ז. ג. ו. ת: בודאי ישנה איזה „סבת טכנית“ לרבר זה ומסתמא יתקן העורך מ. ג.—ג את המעות בלא איחור.

עזרה

ושמיעה ועל אחריותו. מעשה בנהג אהר של הבנה פתי רה ודריוה לשרות מכוניות בין ת"א וירושלם, שהגיע במכוניותו לעירנו עם חשכה עד תראיינע „ציוו“ ונתפש ע"י שוטר זריו.

—האט לייסנס! (מן את תעודת- הרשיון שלך!) — אמר לו השוטר בלשונו.

- מה שמד?
- שמי „מנחה“ ענה הנער.
- שם אביך?
- „מעריב!“— השיב הצעיר.
- פאיזה בית אתה נר?
- „בית „שתחית“.
- ופאיזו שכונה?
- „בשכונת „גיסר“.

הנער המשיך את דרכו על פאס- נים והשוטר רשם את כל פרט הפרטים הנכסו.

ידיו ומונה; התחיל שוטר זקף אם אצבעות

ולסוף — גלויה שעבילתי ע"י הדאר פודירי בירושלם בזו הלשון: לכבוד מורי ורבי ה' עזמות, שלום וברכה! חושבני כי כבודו יודע ע"א העד- דרדין החדש שהופיע בעירנו ובתת את משרדו ברחוב הנקריד מספר 8 מצדי צריף צאתל לו בלילה 1928 בשבתו, אפס שתמוני נשכח

להפגנתו. וספר לי אהר מתלמידי, שערותו נאמנה מאד, כי בשבוע זה נכנס אליו זוג צעיר—חלוצי וחלוצה, כך הוא אומר—וחגישו לו ניר לחתימה. בראש הגליון כתוב באותיות גדולות: לכבוד הנציב העליון! אנו התומים מטה מר- חים בכל תקף נגד הגרושים טהארץ ודורשים לבטל את השטה הזו.

— האם תהמת?—שאלתי. — חס-ושלום!—ענה תלמידי, — משוגע אני לחתם? הם נסו אמנם לתד- כיה לי מהענין של הזייט בלום בחיפה אבל מי יודע לאיזה צורך הם ישתמשו בחתימוני? ובכלל לא ידוע מי ה- מ. ג. אולי מופ"סיס? — נמסתמא יבואו גם אליכם תלמי- די ותלמידותי, ויגישו לכם את ה„פת- בים“ לחתימה, ואהם הלא ידעוהם כי שטה זו של חתימות אינה נאה אלא למופסים או ל„אגודת-ישראל“.

ואת המעשה בשוטר ו מי ואת המעשה בשוטר ובמת-ד י ה ו שמעתם?—לא! ובכן אספר- הו לכם ממש כמו ששמעתיו מפי תלמידי האופטיקן, שהוא על ראיה במקלו ללכת הלאה להמכו.

לענין—שר" דוד ינובו, יהודי ירושלמי פשוט, שבנה מכספו את בית-הרב מאן דבר שטויה! ור' פישל זה שרק ה ש ל י מ את הכנין זכה ל-ח-מ-ש-ת שלטים ועכשיו זכה גם לשלט חדש— כדו להשלם, כנראה, את חצי התריסר!.

— מה רעש?—העיר השני — „הכו קו מו י ס טו י ס!“ — אבל גם הם סוף סוף בני-אדם? — קראה אשה אחת בעברה בשעת- מעשה — והרי אנהנו ב א ג י- י ש ר א ל? — כ א ר ה י ש פ ע א ל? — ענה הסוחר.

ובשעת מעשה הרהרתי לגבי והשבתי כי הרב פ א ל י ק, כשמו כן הוא נכנס ל„הדיגריא“ ומחלק מלקות גם לאחב"י כמו ב י מ י מ ה ה מ וחדש ימיני כקדם, אלא מה עושה הקב"ה? וכל העינין הזה הוא ושקר, שום בקשה של מ ל ק ו ת לא הוגשה למושל! ויש אומרים, שכל המשחק ב„מלקות“ ובאסירה-פוליטי לא היה אלא „קומדיה“, קנוניא היתה מראש ופנויה וצחקה תבתה. ארע

לענין—שר" דוד ינובו, יהודי ירושלמי פשוט, שבנה מכספו את בית-הרב מאן דבר שטויה! ור' פישל זה שרק ה ש ל י מ את הכנין זכה ל-ח-מ-ש-ת שלטים ועכשיו זכה גם לשלט חדש— כדו להשלם, כנראה, את חצי התריסר!.

— מה רעש?—העיר השני — „הכו קו מו י ס טו י ס!“ — אבל גם הם סוף סוף בני-אדם? — קראה אשה אחת בעברה בשעת- מעשה — והרי אנהנו ב א ג י- י ש ר א ל? — כ א ר ה י ש פ ע א ל? — ענה הסוחר.

ובשעת מעשה הרהרתי לגבי והשבתי כי הרב פ א ל י ק, כשמו כן הוא נכנס ל„הדיגריא“ ומחלק מלקות גם לאחב"י כמו ב י מ י מ ה ה מ וחדש ימיני כקדם, אלא מה עושה הקב"ה? וכל העינין הזה הוא ושקר, שום בקשה של מ ל ק ו ת לא הוגשה למושל! ויש אומרים, שכל המשחק ב„מלקות“ ובאסירה-פוליטי לא היה אלא „קומדיה“, קנוניא היתה מראש ופנויה וצחקה תבתה. ארע

לענין—שר" דוד ינובו, יהודי ירושלמי פשוט, שבנה מכספו את בית-הרב מאן דבר שטויה! ור' פישל זה שרק ה ש ל י מ את הכנין זכה ל-ח-מ-ש-ת שלטים ועכשיו זכה גם לשלט חדש— כדו להשלם, כנראה, את חצי התריסר!.

— מה רעש?—העיר השני — „הכו קו מו י ס טו י ס!“ — אבל גם הם סוף סוף בני-אדם? — קראה אשה אחת בעברה בשעת- מעשה — והרי אנהנו ב א ג י- י ש ר א ל? — כ א ר ה י ש פ ע א ל? — ענה הסוחר.

ובשעת מעשה הרהרתי לגבי והשבתי כי הרב פ א ל י ק, כשמו כן הוא נכנס ל„הדיגריא“ ומחלק מלקות גם לאחב"י כמו ב י מ י מ ה ה מ וחדש ימיני כקדם, אלא מה עושה הקב"ה? וכל העינין הזה הוא ושקר, שום בקשה של מ ל ק ו ת לא הוגשה למושל! ויש אומרים, שכל המשחק ב„מלקות“ ובאסירה-פוליטי לא היה אלא „קומדיה“, קנוניא היתה מראש ופנויה וצחקה תבתה. ארע

לענין—שר" דוד ינובו, יהודי ירושלמי פשוט, שבנה מכספו את בית-הרב מאן דבר שטויה! ור' פישל זה שרק ה ש ל י מ את הכנין זכה ל-ח-מ-ש-ת שלטים ועכשיו זכה גם לשלט חדש— כדו להשלם, כנראה, את חצי התריסר!.

— מה רעש?—העיר השני — „הכו קו מו י ס טו י ס!“ — אבל גם הם סוף סוף בני-אדם? — קראה אשה אחת בעברה בשעת- מעשה — והרי אנהנו ב א ג י- י ש ר א ל? — כ א ר ה י ש פ ע א ל? — ענה הסוחר.

ובשעת מעשה הרהרתי לגבי והשבתי כי הרב פ א ל י ק, כשמו כן הוא נכנס ל„הדיגריא“ ומחלק מלקות גם לאחב"י כמו ב י מ י מ ה ה מ וחדש ימיני כקדם, אלא מה עושה הקב"ה? וכל העינין הזה הוא ושקר, שום בקשה של מ ל ק ו ת לא הוגשה למושל! ויש אומרים, שכל המשחק ב„מלקות“ ובאסירה-פוליטי לא היה אלא „קומדיה“, קנוניא היתה מראש ופנויה וצחקה תבתה. ארע

לענין—שר" דוד ינובו, יהודי ירושלמי פשוט, שבנה מכספו את בית-הרב מאן דבר שטויה! ור' פישל זה שרק ה ש ל י מ את הכנין זכה ל-ח-מ-ש-ת שלטים ועכשיו זכה גם לשלט חדש— כדו להשלם, כנראה, את חצי התריסר!.

— מה רעש?—העיר השני — „הכו קו מו י ס טו י ס!“ — אבל גם הם סוף סוף בני-אדם? — קראה אשה אחת בעברה בשעת- מעשה — והרי אנהנו ב א ג י- י ש ר א ל? — כ א ר ה י ש פ ע א ל? — ענה הסוחר.

ובשעת מעשה הרהרתי לגבי והשבתי כי הרב פ א ל י ק, כשמו כן הוא נכנס ל„הדיגריא“ ומחלק מלקות גם לאחב"י כמו ב י מ י מ ה ה מ וחדש ימיני כקדם, אלא מה עושה הקב"ה? וכל העינין הזה הוא ושקר, שום בקשה של מ ל ק ו ת לא הוגשה למושל! ויש אומרים, שכל המשחק ב„מלקות“ ובאסירה-פוליטי לא היה אלא „קומדיה“, קנוניא היתה מראש ופנויה וצחקה תבתה. ארע

מבעד למסוה (שעורים בהסתכלות)

ושבת של
מי היום? —
פשיטא,
שבת של
פרשת של
לוי ש בלך
מר של

מונד ובעיקר שבת של פרשת משפטים והסיום של ענין שוכבים (ר"ת של שש הפרשיות, כידוע) — ללמדך, שליכא מידא דלא חמוזא באורייתא — ועכשו, רבותי אחרי ההפגנה הגדולה שעשו בנידודנו לאלפרד מונד ובנגרד, חושבים אתם שאני שרוי בצער? —

לא מיניה ולא מקצתיה!

דוקא להיפך! — אני לשטתי הורף ואומר כדרכי, שכל מה דעביד רחי מנא לטב עביר. ועכשוו שעמדו עשרת אלפים (מסתמא רק בעתונים!) ונכחו כנגד הלבנה (מונד בלע"ז) והתנאו דכי רבי ישמעאל, היה מרקד כנגדו ואינו יכול לנעז בו לרעה (עיון קידוש לבנה) — בכ"ז לא נפגם ולא היה בו משום מיעוט הלילה, מחמת שכל מה שאירע לבלפור בדמשק הוא שאירע למונד ובנגרד. יודעים בנידעשרת-השכטים בך, אומרים לבת ומתכוונים

לאשתזבון — מפגינים כנגד מונד היהודי והכוונה היא לעם הברישי. ומונד זה שלנו — למה נכחד? — הרי הוא יותר פקיד אנגלי מצוינו ומסתמא יכרך בשב"ק זו, ברכת הגומל, לחיי-ביום טובות, וחוקת היא על רבי ז'וני-בול שייטיב לגמל ל ש ו ב ב י ם מבגד, כגמולם. — אל תדאגו! — יודע להיפרע מהשקצים האלה בשעת קלקלתם. שמחה זו תעלה להם אי"ה ביוקר, אלא שאין דרכו של ז'ונבול להתפעל וכל מעשיו במצרים ובארם נהרים וגם בירושלם הם לא ברעש ולא בעצבות אלא מתון-מתון (שוויי-שוויי בלע"ז) — ובזכות זה יתן מסתמא לבנידודנו מבגד תיספתי-כתובה על החווה עם פייסל ובמקום 25 שנה לשחרורם יוסיף להם עוד עשר שנים. ובנידודנו בכבל ישירו אי"ה את השירה הזאת: על נהרות בכל שמ ישכנו וגם בכינו ובגרנו את הציוני.

ור" מונד שלנו אינו מתפעל כלל וכלל ממלליר-כרבן בבגד המאמינים בתמימותם שהוציאוהו מכליו — ול-מחרתו נסע לאורישושים לבקר את התפירות של אברהם-אבינו — אחרי פרשת "לך לך". — ואי"ה בשבוע הבעל"ט יחזור לארצנו וישתתף בנטי-עת יערב-בלפור בעמק — זכר לעיר-הרצל — עם כל הני אשלי רבכ"ה הנגיב-וואסישקין מכהולת "מתנים" ושאר הגדולים שלהם. ושלנה ומסת-מא יעשו לו "מי שברך" ובעבור שנ-דר" שני דו ב י ם גדולים לעיר בלפור. . . .

ודוקא מתוך שמהי רבותי, דיך קא מתוך הרחבת הדעת והעיקר בלא התפעלות! . . . * * * ומכיון שהזכרנו לעיל את הקה"ק נזכרתי במעשה נאה, שהיה שם בשר-בוע (האהרון). . . .

מה פרוש "להתחתן"? — צעק הפקיד ברוצו מתוך רוגזא על פני החרד-איראפר! התמונה נחוצה לי ה י ם ! , , השמעת ? א י י א פ ש ר ל . ואולם החתונה-בלה וביתוד המחותנים והשושבינין מצאו אף-הם כי א-אפשר לרתות את החופה בעש"ק וד-פילו קה"ק אינה דוחה מצוה ראשונה — וע"כ נשאר ה"ברנפיל" של בלפור לשמאל ולא לימין! (אעפ"י שהוא קוני-סרבטיבי!) כל יום השבת ועל א פ ו ועל חמתו של הפקיד המסור שלנו במשרדי קרן הקימת לישראל. . . .

הן זוכרים אתם בודאי עדיין את תשובתו הידועה של מנהל-הלשכה בקה"ק בעירנו — זה הר"ר הגרמני! — לאחד מפקידיו החשובים, שאחר פעם לבוא למשרדו מפני שאשתו ילדה בן או בת: — "אבער זעהר זאלל דאס ניכט פאסיערען!" (אבל טוב פעם לא יקרה כדבר הזה!). . . . והנה קרה היסרה לאותו הפקיד נופא, שהביא אליו פועל-צלם ביום חששי העבר תמונת בלפור שהזכרנו לשם תעמולה בקה"ק. החזיר הפקיד את התמונה לפועל ואמר "שה"פרופיל" של בלפור צריך להיות לימין ולא לשמאל ודרש לשנותת תומ"י מפני כי התמונה נחוצה לו היום בשביל הדאר. . . .

היום לא נוכל לשנות את התמונה — ענה הפועל בהתנצלות — מפני כי הצלם מהתצילנות היום נכנס לחופה. . . .

והא ראייה: כשהמיליון קנס שקל שני קונט וכחצה על איוה יהודי ר' אלטי שולך בת"א משום שהלל את המסורת של קדושת-שבת הרעישו עולמות וכל העיר נעשתה כמקוקה ממש, ועכשו שקמו אפיקורסים גמורים כהנהלתי-קה"ק ובעירית ת"א ומהללים בפרהסי-א ג'ורה את קדושת הקרנבל יאיום רוצים לתת את החוצאות — לא נשי-ארה לנו דרך אהרת אלא לפתוח מ-ג-ני ת ה ד ש ה וליסר הסתדרות-בארצנו בשם "למען הקרנבל" אי "למי ען פורים לא אחשה!". ולשלח שד"ך מיוחד לאמריקה. . . . ולע"ע השאלה נשאלת: מה תעשה חברת "טראסק" בת"א בלא קרנבל? — אלא שזיהי נחיתנו בענינו, שרף-קב"ה הקדים רפואה למכה ותחזיר לנו לכבוד פורים אה אנדוני שפרין והוא הפשיל כבר את שרווליו ומכין ב"ה בשנת זו שני נשפים, נשפיי-מסד-יות מסורתיים, זוקא-ואל תקרי מסור-רתיים אלא "מסארתיים" כלשון "כיא-סארי" כסף בלע"ז. . . . * * * ומשנכנס ארה מרבין בשמחה ובי-נשפים!

עונת הנשפים, ונשפי פורים וע-רב-פורים וביתוד שושן-פורים, הוא עכשו אצלנו באמצע הרתיחה. . . . כבר מודיעים בעתונים ובחוצות, בגר מכי-דיים על השקלים ומזכרים כרטיסים

וכבר מזיעים על להכנות — הכל כמנ-הג גובראין נשפאין ורפראין. . . . רק בירושלם עיה"ק עצמה יחיו בלי-פגעים לא יותר מחצי תריסר נשפים, גרנריוויים (וכי יש נשף בל-תי "גרנריווי" אצלנו?) נשפי חשק כתם ונשפי בשק לשם צדקה ונשפים, שאין בהם חשק כלל. . . . ותלמדי ותלמדי-דתי מקיפין אתי בשאלות לאיוה נשף ילכו תחלה ואיוה מסכה ותלבשת יכינו להם כדי לזכות בפרס, ועוד שאלות וקושיות חמוכות כאלו?

ולע"ע יכול אני לבשר לכם בשור-רוז טובה כי עוד לפני הפורים, ביום הרביעי, הבעל"ט, יום 22 פברואר, יקשקש לנו הקומקום ממבחר הקשקש-שים שלו במשך השנה, שקדין בלע"ז Revue ודוקא במחירים נאים והשיום לכל נפש מ-שראל, ולא זאת אלא שגם לכחרתי, ביום התמשי, תהיה בעירנו בחירת ה י ם פ י הכי-תרת א ס ת ר-יה מ ל כ ב ה הירושל-מות, ויבקשו כל נערה בתולה ויפת-תאר ויהי שומר-דנשים יהיה ראש-השופטים. . . .

ואם בת"א נבחרה השתא אסתר ת י מ נ י ת—כנראה, לפי התור: מקרם אשכנזית, אשתקד ספרדית וה-שתא תימנית ולשנה הבאה מי? — הרי בירושלם עיה"ק תבחר בודאי ע"ג" מ י ת-פ ר ס י ת מתארת-אפי-תאנאק מחמת שיש להן שזיכות גדולה

עם אחשוורש מלך פרס ודין קדימה כמובן, "לאסתרינות" הירקרות-השח' רחוקות: זכות אבות ואמהות וזכות המגילה מסייעת להן; והכל רק שלא זכינו בשנים האחרונות לראות את אחשוורש ואת המן וביחוד את ה ד ס ו של מרדכי על כמת-החזיון הפרסי בעירנו. . . .

ובינתיים נבחרה גם בפתח-תקווה אסתר המלכה — סיכת, ה ע ב ו ד ה ה ע ב ר י ת " . . .

הואיל ואנו עוסקים בנשף רקור-דים נימא מילת-אזוטרטא גם בנשפי-הרקודים של חלוצי-המזרח. . . . לא אספר לכם, כמובן, את פרטי-הזשף המוצלח הזה אלא מעשה קטן, מעין אניקרוטה שכל יפיה היא אמר תותה: אל אחד השלחנות הקטנים שבאולם היפת במלון-אלנפי ישבו אורחים משכנינו החשובים, בנידוד-נוי בני-עשו וכלי עשרת-השכטים, והתענגו על הנשף. — היהודי. . . . נטל אחד מהם, מבנידודנו, חוברת קטנה של הרקודים הבאה בעפרון קטן כדי לרשם בה את ההזמנות לרקודים וראה על שער החוברת מתהת לאיתיות העב-ריות את שם הרפוס הנוצרי באותיות לטיניות. מיד מסר את החוברת לשכנו האנגלי וזה האחרון מסרה לשכנו ה-יהודי כאומר: "ראה-נא ראה! חנוצ-המזרח מרפסים את חוברותיהם אצל

עם אחשוורש מלך פרס ודין קדימה כמובן, "לאסתרינות" הירקרות-השח' רחוקות: זכות אבות ואמהות וזכות המגילה מסייעת להן; והכל רק שלא זכינו בשנים האחרונות לראות את אחשוורש ואת המן וביחוד את ה ד ס ו של מרדכי על כמת-החזיון הפרסי בעירנו. . . .

ובינתיים נבחרה גם בפתח-תקווה אסתר המלכה — סיכת, ה ע ב ו ד ה ה ע ב ר י ת " . . .

הואיל ואנו עוסקים בנשף רקור-דים נימא מילת-אזוטרטא גם בנשפי-הרקודים של חלוצי-המזרח. . . . לא אספר לכם, כמובן, את פרטי-הזשף המוצלח הזה אלא מעשה קטן, מעין אניקרוטה שכל יפיה היא אמר תותה: אל אחד השלחנות הקטנים שבאולם היפת במלון-אלנפי ישבו אורחים משכנינו החשובים, בנידוד-נוי בני-עשו וכלי עשרת-השכטים, והתענגו על הנשף. — היהודי. . . . נטל אחד מהם, מבנידודנו, חוברת קטנה של הרקודים הבאה בעפרון קטן כדי לרשם בה את ההזמנות לרקודים וראה על שער החוברת מתהת לאיתיות העב-ריות את שם הרפוס הנוצרי באותיות לטיניות. מיד מסר את החוברת לשכנו האנגלי וזה האחרון מסרה לשכנו ה-יהודי כאומר: "ראה-נא ראה! חנוצ-המזרח מרפסים את חוברותיהם אצל

הנויים. . . . הפש הערכי את החוברת הקטנה כידי האנגלי ואמר לו בלשוננו: "רק אל נא תעשו סכסוכים בינינו ובין החרדים!" . . .

מובן מאליו כי גם החוברת הקטנה וגם המעשיה הנאה הזו נמסרו לי מיד ע"י תלמידי מבית-דגון ולאחד שחקרתי ודרשתי קצת בענין נתברר לי כי מסרתי הנשף נזכרו ברנע האחד רון כי העיקר הסר מנשפי-הרקודים — החוברת הקטנה של התכנית יאך הופיעו הכוכבים הראשונים ברקיע-המזרח, עוד לפני ההבדלה, מה-רו אל הרפוס הנוצרי הראשון והרפיסו את חוברותיהם הקטנות הצריכות לג' פאיד-עוברא ועדיין לא ניסח הדיו על-הנייר. . . .

איני יודע אם הצליח הוטרות והכספית של הנשף היתה גדולה כהצ-לחתו הרקודית והתלכשית. — אבל דבר אחד הוא ברור, שבעל-המלון בודאי הצליח בנשף הזה. . . .

ואולי לא הצליחה הקפה מפני חוסר האשכנזים בנשף, כי זה לעומת זה עשה אלהי הספרדים שלנו! בשעה שבנשף חלוצי המזרח והי-נוער הספרדי נראו כשני אישכנזים ומחצה — ובכללם גם אני הנחשב לשל-שת-רבעי ספרדי! — בשעה זו לא ראינו ב"חורבה" האשכנזית באספת האבל